

Imatge del litoral sitgetà el 1946, abans de la construcció dels ports i espigons.

La fisonomia del litoral es va modificar lleugerament després de la construcció dels primers espigons, com es veu en aquesta imatge del 1956.

Les platges es van configurar definitivament a causa dels espigons i ports.

microcirurgia, sempre i quan faci molta falta".

Precisament la temporalitat de les actuacions de la draga, l'elevat cost i l'agressivitat de les aportacions amb el medi ambient, han servit per posar sobre la taula altres opcions que pretenen donar resposta a mig o llarg termini. Des del Ministeri de Medi Ambient, es proposava la construcció d'espigons submergits; a Santa Sebastià l'opció ha estat gairebé descartada –a l'espera de la resposta del Ministeri– pels informes elaborats per Pere Andreu Ubach sobre les possibles conseqüències negatives, ja que podria provocar un efecte contrari a l'esperat, i que la sorra marxés igualment, dificultant encara més la seva arribada. Altres alternatives passarien per espigons pneumàtics, com grans inflables, que només s'activarien en cas de temporal actuant com a dic de contenció. També s'ha exposat la possibilitat d'installar un sistema de tubs de succió subaquàtics que poguessin traslladar la sorra d'una platja a una altra per sota del subsòl marí o el projecte Brick-Beach, plantejat pels Comuns Verds. Es tracta d'una iniciativa impulsada per l'Ajuntament de Vélez-Málaga, que consisteix en habilitar una planta transformadora de residus naturals, derivats de la construcció o de l'activitat extractiva de les canteres, en sorra i que evitaria intervencions en el fons marí.

Les opcions plantejades estan envoltades d'incògnites, però a dia d'avui ningú no té la resposta miraculosa que resolgui l'equació. El punt de partida és que la solució ha de saber trobar els equilibris adequats per aconseguir que Sitges sobrevisqui com a destinació turística de sol i platja d'una forma sostenible i respectuosa amb el medi. Per a això caldrà canviar hàbits i formes de fer, i no només trobar les eines que permetin mantenir la dimensió de les platges. La reflexió passa també per preguntar-se quin cost tindrà en el futur mantenir-les i si el planeta guanyarà la batalla a l'acció humana. El que sembla clar és que, de cara al futur, les platges seran un luxe, però econòmicament també una necessitat. <

Ningú no té la resposta que resolgui l'equació i equilibri economia i medi

Les algues no són brossa

Les algues han arribat a Sitges, concretament a la platja de Balmins, i és un bon símptoma de la supervivència d'ecosistemes vius i que l'aigua és neta, a més de la seva funció com a barrera natural per mantenir la sorra. Quan arriben algues a la platja, els ajuntaments han d'esperar, dos o tres dies, per comprovar si les pròpies marees les retornen al mar. Mai s'han de recollir a l'hivern o a la primavera i, en temporada d'estiu, el procediment recomanat consisteix en amuntegar-les per a que s'assequin i gradualment tornin al seu origen, però en cap cas traslladar-les a l'abocador com es feia abans, perquè es calcula que el 80 per cent del seu pes és sorra.